

Vellamon Sanomat

**Se
löytyi**

Missio 2022

Evangeliumi laajasti esillä
19.9. - 16.10.

■ Lue lisää missio2022.fi

Ei me olla hääppöisiä

Olen huomannut, miten seurakunnan rukoillessa syntyy todellista ja kestävää vaikutusta. Usein yksittäiset sanat tai ajatukset saavat syvemmän merkityksen. Ymmärrys avautuu käsittämään kirjoituksia. Jeesus sanoo: ”Henki tekee eläväksi, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen puhunut teille, ovat henki ja ovat elämä”. Kristuksen sanat ovat eläviä sanoja tänään ja tähän tilanteeseen. Elävän sanansa kautta Jumala antaa tiedon, viisauden toimia oikein, tehdä pitkällekin tulevaisuuteen kantavia päätöksiä.

Muistan seurakunnan aamurukouskokouksen, jossa sisar rukouksi palavasti. Rukouksen hengessä hän totesi: ”Herra kiitos olet kuullut meitä, olet tukenut ja auttanut meitä, vaikka eihän me olla hääppöisiä”. Pyhä Henki puhui välittömästi sydämelleni; niin me emme ole hääppöisiä – vaan me olemme ainutlaatuisia, arvokkaita, Jumalalle rakkaita, valittuja ja pyhiä. Meidän elämämme on laskettu jalo palvelutehtävä toimia Jumalan kunniaksi ja ihmisten parhaaksi. Tämä on Jumalan näkökulma.

” Me emme ole hääppöisiä – vaan me olemme ainutlaatuisia, arvokkaita, Jumalalle rakkaita, valittuja ja pyhiä.

Niinpä, kun tulin luoksenne, veljet, en tullut julistamaan teille Jumalan salaisuutta suurenmoisin puhein tai viisauden keinoin. Olin näet päättänyt olla teidän luonanne tuntematta mitään muuta, kuin Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. Olin luonanne heikkouden vallassa, hyvin pelokkaana ja vapi-sevana. Puheeni ja julistukseni ei ollut inhimillisen viisauden suostuttelevia sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, jotta teidän uskonne ei perustuisi ihmisviisauteen vaan Jumalan voimaan. 1 kor. 2:1–4

Pieni poika jossain Savon sydänmailla oli omaksunut tämän opetuksen luonnollisella tavalla. Hän tuli kotiin tyytyväisen näköisenä ja pullapala kädessään. Äidin kysyessä missä poika oli ollut, poika kertoi olleensa naapuritalon mummon muistotilaisuudessa. Äiti päivitteli, miten poika oli sinne mennyt, mitä he sanoivat, kun meitä ei ollut edes kutsuttu tilaisuuteen. Poika leveästi hymyillen totesi: ”Ne oikein odottivatkin minua; kun menin sinne, naapurin emäntä sanoi ihan ääneen: ”Tuo se enää tästä puuttuikin”.

Hengellisen elämämme tulee aina lähteä sisältä ulospäin. Tuo elämä antaa uskon ja luottamuksen viestin. Rukouksesi kautta voit tuoda valon säteen jonkun ihmisen elämän pimeyteen. Sinun rohkaisevien sanojen kautta voit antaa toivon ja tulevaisuuden näkökulman alas painettujen elämään. Vieraanvaraisuutesi kautta yksinäinen voi tuntea Jumalan rakkaudellisen huolenpidon.

Saarelaiden tavoitteena saada nuoret lukemaan ja ymmärtämään Raamattua

Oppia, mistä kristinuskossa on kysymys

Janne Saarela uhkuu miehistä päämäärätietoisuutta ja vakautta. Jurvalaisessa baptistikodissa lapsuutensa ja nuoruutensa viettänyt mies on ollut ikänsä uskossa, käynyt 15-vuotiaana kasteella ja tullut vanhempiensa Jumalalle luovuttamaksi ennen syntymäänsä. Kuitenkaan hän ei koskaan mieltänyt itseään hengellisen työn tekijäksi, vaikka kasvoi pienessä seurakunnassa vastuunkantajaksi nuoresta alkaen. Hänet valittiin 19-vuotiaana seurakunnan vanhimmistoon, mutta ammatikseen hän opiskeli ensin puusepän tutkinnon kotikunnassa ja vielä kirvesmiehen ammatin Kurikan ammatikoulussa. Saran Janne tapasi Lapuan Helluntaiseurakunnassa bändinsä keikalla siellä. Sara oli tuolloin lähdössä vaihto-opiskelijaksi USA:aan. Naimisiin he menivät tammikuussa 2009 ja läksivät yhdessä opiskelemaan Raamattua Isoon Kirjaan syksyllä 2010.

Usko on Jannelle ensiksikin oma valinta isän ja äidin uskoontulon seurauksena. Toiseksi Janne on tietoisesti opiskellut Raamattua ja toteaa kristinuskon olevan erittäin hyvin perusteltu juttu. Hän kokee, että oma kokemus on yhteneväinen Raamatun ilmoituksen kanssa. Nuoruudestaan hän muistaa ainakin kaksi hyvin voimakasta ja aitoa Hengellä täyttymisen kokemusta. Hän on saanut voimakasta tukea uskossa kasvamiselleen sekä vanhemmiltaan että pieneltä uskovien yhteisöltä, missä sai

palvella koko kapasiteetillaan alusta alkaen.

Janne Saarela – seurakuntamme uusi nuorisotyöntekijä

Haastattelijan ottaa viihtyisässä kodissaan vastaan tumma vakavanoloinen 35-vuotias mies, jonka puoliso Sara, 32v, osallistuu haastatteluun pirteän aktiivisesti. Ensimmäisenä huomion kiinnittää kirjojen suuri määrä; niitä sisältävät vitriinit peittävät olohuoneessa yhden seinän. Isännän mukaan suurin osa kirjoista käsittelee teologiaa, Raamattua. Tästä voi jo päätellä pariskunnan intohimon kohteen – Jumalan sana ja siihen perehtyminen. Vuodesta 2010 lähtien, jolloin he yhdessä lähtivät opiskelemaan Isoon Kirjaan, molemmat ovat panostaneet täysillä raamatun opiskeluun. He olivat kolme vuotta Kanadassa kristillisessä yliopistossa ja suorittivat MA-tutkinnon. Kotimaahan tultuaan molemmat ovat toimineet hengellisessä työssä, Janne päättämiseksi viimeksi Vammalan Helluntaiseurakunnan työntekijänä. Saralla on monta rautaa tullessa, hän on kirjoittanut kolme kirjaa, toimii Ison Kirjan opettajana, Hyvän Sanoman toimittajana ja kääntäjänä. Yhdessä he ovat vetäneet Isossa Kirjassa ”Fifteenejä” vuodesta 2016.

Saran lapsuus ja nuoruus

Saran elämän alkutaival ei ollut helppoa. Isä kuoli Saran ollessa 1-vuotias. Ala-aste-ikäi-

senä Sara joutui seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi. Murrosiässä tuli vaikeuksia, joita Sara yritti hoitaa muun muassa alkoholilla. Masennusta hoidettiin kaksi eri jaksoa nuorisopsykiatrisella osastolla. Toisen jakson jälkeen seurasi sijoitus nuorisokotiin. Yläasteen jälkeen hän muutti Kauhavalle ja aloitti siellä lukion, mitä Sara pitää hyvänä tapana aloittaa uusi elämä. Lukion ensimmäisellä luokalla hän tuli uskoon käydessään Lapuan Helluntaiseurakunnassa pikkusiskonsa kanssa, joka oli jo tehnyt ratkaisun. Äitikin löysi lopulta uskon Jeesuskeeseen monien vaikeiden vaiheiden jälkeen. Sara kokee, että hänen eheytymiseensä on vaikuttanut etenkin vuosien yksilöpsykoterapia sekä myös Raamatun opiskelu.

Hyvä tiimi

Pariskunta on äkkiä arvioituna kuin yö ja päi-

vä, toinen vakava, toinen nauravainen. Toinen pohdiskeleva filosofi, toinen kädentaitaja – tekijä. Molemmat ovat kuitenkin verbaalisia ja he kokevat, että usko on se mikä heitä yhdistää. Molemmat ovat kiinnostuneita opiskelusta ja se on heille yhteinen keskustelun aihe. Usko antaa molemmille tarkoituksen elämälle. Se luo toivoa ja tietoisuuden siitä mitä kohti mennään. Lapsia pariskunnalla ei toistaiseksi ole.

Ajatuksia työstä

Janne kokee, että seurakunnan nuorisotyö toimii hyvin, eikä mitään suurta muutosta ole tarvis tehdä. Itsensä Janne mieltää opettajaksi ja painopisteestä hän sanoo: ”Mun iso tavoite on saada nuoret lukemaan ja ymmärtämään enemmän Raamattua ja sen logiikkaa ja oppia paremmin isossa mittakaavassa se, mistä kristinuskossa on kysymys.” Nuorille aikuisille ollaan myös suunnittelemassa omia iltoja perjantaisin kolmen viikon välein melko vapaalla sapluunalla.

Teksti: Esa Ojanperä

Kuva: Saarelät

Teksti: Jiri Malmberg

Kuva: Adobe Stock

Iloa yhteydestä

Pienryhmä tai solu tarkoittaa ryhmää, jossa useampi yksilö tai pariskunta muodostaa pienen, kolmesta kymmeneen hengen ryhmän.

On naisten soluja, äitien mammasoluja, nuorten tai vähemmän nuorten miesten äijäsolua ja saunaporukkaa, on kaksikielistä solua ja perhesoluja. Myös ompeluseura voi olla pienryhmä. Vaikka solut ovat usein sukupuolituneita, niin pienryhmä voi yhtä hyvin olla sekasolu, jossa samassa on sekä miehiä että naisia. Keskeistä on, että ympärillä on samanhenkisiä ja samanlaisen arvomaailman omaavia henkilöitä.

Asian ydin on, että pienryhmä on paikka tulla kohdatuksi yksilöllisellä tasolla ja kokea yhteyttä. Meidät ihmiset on luotu yhteyteen toinen toistemme kanssa. Heti Raamatun alkulehdillä 1. Mooseksen kirjan luomiskertomuksessa käy ilmi, että ihmisen ei ollut hyvä olla yksin, joten Jumala loi tälle kumppaniksi toisen ihmisen. Pienryhmässä saadaan iloita

yhdessä onnistumisista ja kiitosaiheista ja myös jakaa suruja ja kokea lohdutusta. 1. Pietarin kirjeessä 3:8 Pietari kehottaa: ”Olkaa kaikki yksimielisiä, jakakaa toistenne ilot ja surut, rakastakaa toisianne ja olkaa hyväsydämissiä ja nöyriä.”

Kuulumisia ja syvempiä pohdintoja

Pienryhmässä on tärkeää jakaa kuulumisia, mutta myös mielenpäällä olevia pohdintoja ja kysymyksiä. Yhdessä keskustelu ja näkökulmien jakaminen mahdollistaa asioiden syvällisemmän pohdiskelun ja voi opettaa uusia puolia itsestä. Eräs pienryhmäläinen kuvaili solun olevan paikka, jossa oppii ymmärtämään itseään ja kokemuksiaan paremmin kuulemalla muiden näkökulmia ja kokemuksia elämästä ja saa eväät kasvuun ja eheytymiseen. Pienryhmässä voidaan tutustua yhdessä Raamattuun ja myös yhdessä valikoituun opetusmateriaaliin, kuten Nouse ja Loista -materiaaliin (nousejaloista.fi).

Kuten pieni lapsi oppii parhaiten vanhemmiltaan ja sisaruksiltaan, voimme mekin oppia yhteydessä toistemme kanssa. Meillä on siis tärkeää olla malleja ja rinnalla kulkijoita, joilta ja joiden kanssa oppia. Jeesusta seurasi ympäristö, josta saatiin sadat, jopa tuhannet ihmiset kuulla tämän esimerkkejä ja opetusta. Jeesus itse oli vuorovaikutuksessa Jumalan kanssa, mutta kaipasi yhtä lailla yhteyttä ihmisten kanssa. Jeesus viettikin aikaa opetuslastensa eli kahdentoista läheisimmän kanssa käyden monenlaisia keskusteluja, joista tärkeimmät opetukset on nostettu Raamattuun.

Pois hälinästä keskittymään olennaiseen

Parhaimmillaan pienryhmä on paikka, jonne voi tulla pysähtymään ja rentoutumaan. Eräs solulaisista kiteytti ajatusta pysähdyspaikasta seuraavasti: Solu on ikään kuin pieni breikki kaikesta muusta hälinästä. Soluun tullessa saa yleensä kaikki turhat ajatukset pois mielestä, jolloin voi keskittyä olennaiseen. Solussa käy-

dään läpi vaikeita kysymyksiä ja syviä pohdiskeluja, joita ei itse osata kysyä itseltä, mutta kaiken sen pohdiskelun keskellä myös huumori on vahvasti läsnä, ja siitä tykkään. Soluissa saamme kokea myös Jumalan meille antamaa iloa ja keskinäistä rakkautta ja myös kasvaa hengellisesti. Johanneksen evankeliumin 15 luvussa Jeesus puhuu tuottamastamme hedelmästä ja kehottaa meitä toistuvasti rakastamaan toisiamme: ”11 Olen puhunut teille näistä asioista, jotta minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi 12 Tämä on minun käskyni, rakastakaa toisianne niin kuin minä olen rakastanut teitä... 17 Sen käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne.” Pienryhmässä voidaan turvallisessa ja rakkauten täyteisessä ympäristössä palvella toinen toistamme rukouksin ja myös opetella herkkyyttä Pyhän hengen armolahjojen käytössä kuten profetoimisessa, jolloin myös hengen hedelmä meissä saa kasvaa.

Se löytyi

En muista, että olisin koskaan etsinyt uutta paikkaa palvella Jumalaa ja kuitenkin paikka on löytynyt kerta toisensa jälkeen. Meillä on kotona taulu, jossa seisoo "Seikkailu on hyvä suunnitelma", ja se pitää paikkansa. Silloin Jeesus saa olla ohjaimissa.

Jumala kutsui minut noin kolme vuosikymmentä sitten leikkimään lasten kanssa. Matalla kynnys nuoren uskovan astua työhön. Lapset kaipasivat tekemistä ja ohjelmaa. Päätimme ystäväieni kanssa tehdä nukketeatteria, ehkä siksi että

” Meillä ei ollut sopivia nukkeja, joten päätimme ommella niitä. Meillä ei ollut sopivia valmiita näytelmiä, joten päätimme kirjoittaa niitä.

meistä se oli kivaa. Meillä ei ollut sopivia nukkeja, joten päätimme ommella niitä. Meillä ei ollut sopivia valmiita näytelmiä, joten päätimme kirjoittaa niitä. Meillä ei ollut rekvisiittaa, joten päätimme tehdä niitä. Kohta meillä oli niin suuret rekvisiitat, että niiden kuljettaminen oli vaivalloista ja hankalaa. Joten päätimme tehdä videon, ja sitten teimme lisää videoita. Oli sanoma, näytelmiä, nukkeja, rekvisiittaa ja palo kertoa sanoma myös seurakunnan ulkopuolisille lapsille. Rukoilimme, että ovet avautuisivat myös päiväko-

deissa ja kouluissa, ja ne avautuivat. Ja lapset kuuntelivat ja uskoivat ja rukoilivat Jeesusta sydämeensä.

Minulle oli luontevaa leikkiä lasten kanssa ja luontevaa tehdä käsinukkeja, olinhan pienen ikäni elänyt ompelukoneen vieressä ja ommellut myöhemmin itse kasapäin erilaisia hahmoja ihan vain hovin vuoksi. Mutta se, että kirjoitin myös nukketeatterinäytelmiä, oli outoa.

Tiiminvetäjämme suunnitteli, että useampi voisi kirjoittaa näytelmiä ja voisimme katsoa, mikä toimisi tai jos niistä kirjoittelusta kokoaisi kasaan mahdollisesti yhden näytelmän. En tarkalleen muista syitä tai vaihteita, mutta meitä oli kolme kirjoittajaa. Itse koin suurta alemmuutta, sillä minulla on lukihäiriö, enkä ollut kokenut onnistumisen riemua kirjoittamisen saralla, mutta kirjoitin kuitenkin. Se oli yllätyksekseni aika hauskaa. Eläydyin tilanteisiin ja mielikuvitus lähti laukkaan, kun mietin tapahtumainkulkuja. En silti odottanut kirjoittamisestani sen kummempaa.

Kun kokoonnuimme tarkastelemaan kirjoituksia, huomasimme, että kirjoituksemme ovat keskenään aivan eri tyyliisiä ja mahdolltoimia yhdistää. Yksi kirjoittajamme oli lähesty-

nyt aihetta kuvailemalla hienosti ympäristöä ja kaikkea kaunokirjallisesti, ja se oli kaunista kuunnella. Minä olin kirjoittanut repliikkejä, jotka sujahtelivat kuin pallo pingispelissä ja tilanteet siinä samassa. Tiiminjohtaja totesi, että tapani kirjoittaa oli hauskaa ja sopivaa kohderyhmälle ja nukketeatteriin. Hän pyysi, että kirjoittaisin myös jatkossa nukketeatterit. Olin hämmentynyt, mutta totesin, että voinhan minä. Jos voin palvella tällä vajavaisella taidolla Herraa, niin minä palvelen. Niin löytyi uskallus kirjoittaa näytelmiä...

Teksti: Riitta Rintala

Kuvat: Taina Renkola // Adobe Stock

Missiorukousilta

Teksti ja kuva Janne Lahti

Seinäjoen Vapaaseurakunnassa järjestettiin tiistaina 8.2.2022 Etelä-Pohjanmaan Missiorukousilta.

Innostavaan rukousiltaan osallistui lähes sata henkeä. Myös tilaisuuden striimilähetystä jaettiin ja seurattiin laajasti.

IRR-TV:n missiokoordinaattori Onni

Haapala esitteli missiota ja erityisesti sen hyödyntämistä henkilökohtaisella tasolla. Haapala nosti esille Raamatun kertomuksen Filippoksesta. Filippos lähestyi hoviherraa, pysytteli lähellä ja kuunteli tätä. Vasta sen jälkeen hän avasi suunsa ja julisti evankeliumia. Haapala halusi jakaa kertomuksen opettavana toimintamallina jokaiselle kristitylle. Hän myös muistutti, miten tärkeää on myös avata suunsa oikealla hetkellä.

Missiorukousillassa puheenvuoron käyttivät myös Ari Urhonen Vapaaseurakunnasta, Markku Tuppurainen Helluntaiseurakunnasta sekä Kai Niemelä Kansanlähetyksestä. Rukoukseen ja ylistykseen johdatti Sound of Grace -yhtye.

IRR-TV:n missiokoordinaattori Onni Haapala esitteli missiota ja erityisesti sen hyödyntämistä henkilökohtaisella tasolla

Se löytyi - missiokampanaja 2022 rohkaisee etsimään ja löytämään

Seinäjoen Helluntaiseurakunta osallistuu syyskuussa valtakunnalliseen Se löytyi -mediamissiokampanjaan yhdessä kymmenien kristillisten järjestöjen ja satojen seurakuntien kanssa. Kampanja kestää yhden kuukauden ja sen aikana pidetään tehostetusti evankeliumia esillä koko maassamme eri medioiden, tapahtumien ja erilaisten tempausten kautta. Postin kautta jaettava missiokirjan varmistaa, että missio koskettaa koko Suomea. Mission keskiössä ovat erilaisten ihmisten kertomukset siitä, miten he ovat löytäneet evankeliumin ja miten se on muuttanut heidän elämänsä. Sinunkin kertomustasi tarvitaan!

Kaikki mediat evankeliumin kanaviksi

Se löytyi -missio tulee näkyväksi televisiossa, radiossa, internetissä, sosiaalisessa mediassa sekä katukuvassa näkyvien julisteiden kautta. Yksi tavoitettavimmista medioista on kaikkiin kotitalouksiin missiokirja. Kirjassa useat ihmiset kertovat uskoon tulostaan. Näitä missiokirjoja jaetaan kaikkiaan yli kaksimiljoonaa kappaletta, jokaiseen talouteen, jossa ei ole mainoskieltoa. Valtakunnallisen ja alueellisen medianäkyvyyden lisäksi seurakuntia rohkaistaan valjastamaan myös omat media-kanavansa erityisesti paikallisten kristittyjen uskoontulokertomuksien jakamiseen.

Ainutlaatuinen tilaisuus paikallisseurakunnalle

Se löytyi -missio tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden tavoittaa Seinäjoen Helluntaiseurakunnan vaikutusalueella asuvat ihmiset – ja tietysti myös laajemmin. Valtakunnallinen, yhteistyössä rakennettu medianäkyvyys luo erinomaiset edellytykset linkittää seurakun-

nan olemassa olevat toimintatavat missioon sekä luoda myös uusia tapoja kohdata ihmisiä. Erityisesti on hyvä kiinnittää huomiota niin sanottuihin matalan kynnyksen tapahtumiin ja tempauksiin, joihin on helppo kutsua väkeä ja osallistua. Jotkut seurakunnat avaavat esimerkiksi missiokahvilan yksin tai yhdessä muiden paikkakunnalla toimivien seurakuntien kanssa, jossa he tarjoavat myös missioon liittyvää materiaalia sekä keskustelumahdollisuuksia.

Mission aikana on tarkoitus järjestää yhteisiä ja alueellisia missiotapahtumia yhdessä toisten seurakuntien kanssa. Yhteisiin tapahtumiin on helppo kutsua kuulijoita laajemmaltakin alueelta ja näin tukea myös pienempien seurakuntien työtä.

Se löytyi -missiossa nostetaan esille myös yksinäisyyden ehkäiseminen, joten seurakunnan diakoniaankin liittyvät toiminnot tai tempaukset linkittyvät hyvin missioon. Tällainen

kokonaisuus kiinnittää varmasti ihmisten huomion ja herättää monia etsimään yhteyttä Jumalaan.

Valmistaudutaan yhdessä rukoillen ja toimien

Seuraavat kuukaudet ovat missioon valmistautumisen kannalta erittäin tärkeitä. Kaikki voivat rukoilla. Rukoile mission valtakunnallisen, alueellisen ja paikallisen valmistautumisen puolesta. Missio-organisaatio lähettää seurakuntaan kahden viikon välein vaihtuvia rukousaiheita.

Jos haluat osallistua seurakuntasi missiotapahtumien suunnitteluun, ilmoittaudu mukaan. Kaikkia ideat ja käytännön apu tulevat tarpeeseen. Voisitko esimerkiksi kirjoittaa omasta tai ystäväsi uskoontulosta lyhyen kirjoituksen? Joistakin todistuksista voidaan kuvata sosiaalisessa mediassa jaettava video. Erilaisissa tempauksissa tarvitaan varmasti aina auttavia käsiä. Voit valmistautua myös miettimällä, mitä sinä olet evankeliumin ansiosta löytänyt. Rukoile, että Jumala avaa si-

nulle mahdollisuuksia kertoa kokemuksistasi muille.

Missiossa tarvitaan myös varoja. Missioon osallistumismaksun lisäksi kustannuksia syntyy omien tapahtumien järjestämisestä ja mainostamisesta sekä lisämateriaalien hankkimisesta. Mieti, voitko auttaa seurakuntaasi myös taloudellisesti panostamaan missioon. Nyt on ainutlaatuinen mahdollisuus rohkaista koronapandemian väsyttämiä ihmisiä etsimään ja löytämään yhteys elämän antajaan. Jeesus sanoi: ”Etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.” Viedään tätä viestiä rohkeasti eteenpäin Pyhän Hengen voimassa ja johdatussa.

Tutustu missioon Internetosoitteessa: missio2022.fi

Janne Lahti

**Hyvä Sanoma -palvelujen johtaja
Suomen Helluntaikirkko**

Jumalan seikkailuissa

Olen Mirja Autio ja kotoisin Seinäjoelta. Vuonna 2013 tein Missionuorten opetuslapseuskoulun Ruurikkalassa ja siellä sain kipinän jatkaa samassa järjestössä lähetystyössä. Olen harrastanut tanssia, pääasiassa balettia, pienestä asti ja koulutuksen aikana koin Jumalan kutsuvan minua käyttämään tanssia hänen kunniaakseen. Opetuslapseuskoulun jälkeen halusin ulkomaille missionuoriin. Kuulin eräältä Argentiinassa missiounorissa työskentelevältä suomalaiselta.

AME -nimisestä tanssikoulusta Buenos Airesissa. Nimi tarkoittaa ”Artists in their maximum expression”. Tarjoituksena koulutuksella oli

tanssijoiden, näyttelijöiden ja muusikoiden ammattitason kasvatus sekä tekniikassa että luonteessa. Puolen vuoden koulutus oli kuin minulle tehty, joten päätin lähteä.

” Pääsin myös johtamaan keittiö- ja vieraavaraisuuspuolta ja opettamaan käsitöitä ja balettia lapsille.

Alku Argentiinassa oli hankalaa. En osannut espanjaa ja kulttuuri oli täysin päinvastainen kuin Suomen. Jouluna sain hikoilla helteestä ja kesäkuussa palella talvitakki päällä. Kuitenkin elämä Ituzaingon keskuksella vei niin mennessään, että päätin tanssikoulun jälkeen jäädä joskin aikaa henkilökuntaan.

Argentiinassa olinkin yli seitsemän vuotta. Tänä aikana olin osana tanssiryhmää, ompelin esiintymisasuja ja olin

pioneeraamassa, eli panemassa alulle uuden keskuksen Rosarion kaupunkiin. Pääsin myös johtamaan keittiö- ja vieraanvaraisuuspuolta ja opettamaan käsitöitä ja balettia lapsille.

Vuonna 2020 aloin miettiä Suomeen paluuta. Juttelin johtajani kanssa ja hän ehdotti minulle Ruotsin Linköpingin Missionuorten keskukselle menoa. Olisin lähempänä Suomea, mutta edelleen lähetystyössä ja Jumalan

Mirja alarivissä oikealla.

minulle näyttämällä tiellä. Ensiksi hautasin ajatuksen, koska en uskonut saavani rahoitusta järjestettyä Euroopassa elämiseen. Missionuorissa ei kenellekään makseta palkkaa, vaan jokaisen on hankittava itselleen tukirengas, joka koostuu kaikista, jotka haluavat olla osana lähetystyötä taloudellisina kannattajina ja näin mahdollistaa työn.

Vuoden päästä kesällä 2021 päätin kuitenkin lähteä ja muutto Ruotsiin tapahtui vuodenvaihteessa. Lähtö oli haikea, sillä Argentiinasta oli jo tullut kuin kotimaani. Olin päässyt monien ystävieni häihin ja seurannut heidän lapsiensa kasvua läheltä. Argentiinaan jäikin itselleni tärkeä perhe, mutta

Ruotsin missionuoret ottivat minut vastaan yhtä lämpimästi kuin minut oli otettu vastaan Argentiinassa. Olen ollut Linköpingissä nyt kaksi viikkoa. Ikävöin välillä Argentiinaa, mutta tunnen olevani oikeassa paikassa. Etelä-Amerikan jälkeen Ruotsi tuntuu kuin Suomelta ja kovin vahvaa kulttuurishokkia en ole kokenut. Jumala oli myös niin hyvä, että hän antoi minulle paljon latino ystäviä täällä. Olen myös päässyt osaksi op-koulun henkilökuntaa ja pääsen seuraamaan läheltä uusien oppilaiden kasvua Jumalassa, mikä onkin parasta tässä työssä. Jos haluat kuulla lisää elämästäni täällä, voit ottaa minuun yhteyttä sähköpostilla autiomirja@gmail.com ja tilata uutiskirjeeni.

Teksti ja kuvat: Mirja Autio

Ajatuksia ylistyksestä...

Pieni varoitus lienee paikallaan.

Koska minun pieni talenttini painottuu epäilyttävän selkeästi musiikin puolelle, koskettaa tämäkin ajatuskyhäelmä musiikkia suunnalta ja toiselta. Mutta ettei asia jäisi niin kovin yksipuoliseksi, sopii nämä ajatukset muihinkin seurakunnan työalueisiin. Joten pidelkää kiinni ja ottakaa koppi, mistä saatte.

Jumala Luojanahan on se, joka loi myös musiikin, siihen ei liene kenelläkään vastaansanomista. Mutta kun lähdetään seuraamaan tämän maailman menoa, voidaan vain todeta meidän sielujemme vihollisen ottaneen omin lupinensa musiikin käyttöönsä ja vieläpä hyvin voimallisesti. Siksi haluan itse omalPieni Pieni varoitus lienee paikallaan. Koska minun pieni talenttini painottuu epäilyttävän selkeästi musiikin puolelle, koskettaa tämäkin ajatuskyhäelmä musiikkia suunnalta ja toiselta. Mutta ettei asia jäisi niin kovin yksipuoliseksi, sopii nämä ajatukset muihinkin seurakunnan työalueisiin. Joten pidelkää kiinni ja ottakaa koppi, mistä saatte.

Jumala Luojanahan on se, joka loi myös musiikin, siihen ei liene kenelläkään vastaansanomista. Mutta kun lähdetään seuraamaan tämän maailman menoa, voidaan vain todeta meidän sielujemme vihollisen ottaneen omin lupinensa musiikin käyttöönsä ja vieläpä hyvin voimallisesti. Siksi haluan itse omalla kohdallani tehdä selvän pesäeron näiden kahden välillä, tyyliin kenen leipää syöt, sen lauluja laulat. Koska rakastan Jumalaani koko sydämeistäni, sielustani ja mielestäni, en tahdo loukata Herraani ”aitomalla”. Päinvastoin haluan elää Jumalan tahdon keskipisteessä. Tosin se ei tällä luonteella ja näillä geeneillä aina ole helppoa, mutta ääretön kaipaus ja halu toteuttaa Herrani tahtoa lyö läpi. Jos joskus voisin palvella Herraani niin, että soittonikin olisi Hänelle mieluinen tuoksu, puhdas suhtetusuhri yhdessä koko elämäni kanssa.

Toinen tärkeä asia, jonka olen huomannut vaikuttavan enemmän kuin mikään muu ylistykseen ja läpilyöntiin hengen alueilla on oma pyhityselämä. Kuten Petri Kosonen takavuosina järjestetyssä ylistysseminaarissa totesi, ei ole sama mitä teet edellisenä iltana, kun sunnuntaiaamuna olet ylistämässä seurakunnan lavalla. Me emme voi millään tavoin ”lypsää” Pyhän Hengen toimintaa

kohdallamme ja kauttamme, mutta voimme kyllä estää sen. Jos elämme toisin, kuin Taivaallinen Isä tahtois, voiko meillä silloin olla pääsy Jumalan pyhyteen ja läsnäoloon? Koska sitähan ylistys on, Daavidin sanoin päivä esikartanoissa, Jumalan läsnäolossa aikansa viettämistä. Ja kyllä siinä kuulkaa kirpoaa pohjalaiseltakin jörrikältä kiitos huulilta, kun Jumalansa kohtaa. Ja soittajan sormet juoksevat koskettimilla, kun taivaallinen öljy voitelee nivelet ja ytimet sielun janotessa enemmän Sinua Jumala.

Daavidista puheen ollen, muistatteko, kuinka voimallista Daavidin soitto oli. ”Aina kun Jumalan lähettämä paha henki tuli Saulin päälle, Daavid otti lyyran ja soitti sitä. Silloin Saulille tuli helpompi ja parempi olo, ja paha henki jätti hänet!” (1.Sam.16:23) Tämä on niin sitä, mitä minä kaipaen elää todeksi. Että voisin elää lähellä Jumalaani ja alati Hänen läsnäolossaan niin, että pahat hengetkin kaikkoo. Kuinka tärkeää hengellisessä sodankäynnissä, jota muuten ylistyksen osaltaan on, on Pyhän Hengen läsnäolo ja voitelu. Ilman Hänen apuaan jää voitot aika laihoiksi tai pahimmassa tapauksessa käy niin kuin niiden veljesten, jotka omissa nimissään yrittivät ajaa pahoja henkiä pois. Saivat vain itse selkäsaunan ja kovan saivatkin. Pahin tapaushan on se, ettet ole uskossa Jeesukseen. Mutta sen voit korjata heti pyytämällä syntejäsi anteeksi ja Jeesusta sydämeesi asumaan.

Haluan muistuttaa Paavalin sanoin siitä, kuinka tärkeää on se, miten elämme ja osoitamme Jumalalle kuuliaisuuttamme. ”Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Älkää mukautuko tämän maailmanajan menoon, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, jotta voisitte tutkia, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, Hänen mielensä mukaista ja täydellistä.” (Room.12:1-2) ■

Teksti: Mia Maijala/kuvassa

Kuva: Teemu Rimpeläinen

” Jumala on antanut meille oman DNA:n.

Jo ennen koronaa Seinäjoen helluntaiseurakunnan nettilähetyksillä riitti katsojia. Korona-aika on lisännyt ohjelmien määrää.

Aktiivisena verkossa

Seinäjoen helluntaiseurakunta hyödyntää laajasti eri medioita ja on näin moninkertaistanut vaikutusalaansa.

Teksti : Minni Heinilä

Kuvat: Teemu Rimpeläinen

– Haluamme olla siellä, missä ihmisetkin ovat. Tänä päivänä se tarkoittaa normaalin seurakunnan toiminnan rinnalla nettiä ja digitaalisia medioita, Seinäjoen helluntaiseurakunnan johtava pastori Markku Tuppurainen sanoo.

Seurakunnan tilaisuudet lähetetään YouTubeissa, Facebookissa ja UskoTV:n kautta. Lisäksi seurakunta on mukana tekemässä AlfaTV:llä esitettävää Astu tarinaan -ohjelmaa

sekä Radio Deissä lähetettävää Olipa kerran -ohjelmaa. Jälkimmäinen tavoittaa kymmenisen tuhatta kuulijaa joka viikko.

Seinäjoen helluntaiseurakunnan YouTube-kanavalla oli viime vuonna 1,7 miljoonaa kävijää. Tallenteita katsottiin 199 900 kertaa, ja kokonaiskatselu-aika oli 42 200 tuntia. Suosituin sisältö oli Summerfest-kesätapahtuma. Keskimäärin katsojia oli 2 000–3 000 per ohjelma.

– Kaikki käynnit eivät tietenkään johda tallenteiden katsomiseen loppuun asti, mutta jos joku katsoo muutaman minuutinkin, se on aina kotiin päin, Tuppurainen sanoo.

– Onhan sekin mielenkiinnon osoitus, jos joku käy kirkon ovenkahvassa. Seuraavalla kerralla tulija saattaa päätyä sisälle asti. On tärkeää, että on kanavia, joita pitkin yhteys seurakuntaan voi syntyä.

Runsas katselijamäärä on näkynyt niin kasvaneina yhteydenottoina kuin uusina kasvoina seurakunnan tilaisuuksissa.

– Viikoittain tulee rukouspyyntöjä. Monet viestit ovat sydäntä särkeviä. Ihmiset eivät pääse tilaisuuksiin vaikean elämäntilanteen tai muun synn vuoksi, mutta he voivat seurata niitä netistä. Se rohkaisee.

Aktiivinen toiminta verkossa on syntynyt, kun on haluttu vastata ihmisten tarpeeseen ja ryhdytty toimeen niillä voimavaroilla ja välineillä, joita on ollut saatavilla. Toki vireällä paikkakunnalla on av-osaamista.

– Videokuvaustiimissä on parikymmentä vapaaehtoista, ja nuoret ovat löytäneet hyvin mukaan. Meillä on ollut myös media-alan harjoittelijoita.

Kaiken takana on rukous.

– Meillä on esirukousoilijoiden WhatsApp-ryhmä, jossa on 60–80 jäsentä. Rukousoiskokouksia on useita viikossa, Tuppurainen kertoo.

– Puhuimme jo vuosia sitten ”kasvotomasta herätyksestä”. Herätys ei tule kenenkään yksittäisen ihmisen kautta vaan seurakunnan yhteisen toiminnan myötä. Mediassa emme brändää ketään yksilöä. Emme myöskään kopioi mitään toimintamallia, vaan Jumala on antanut meille oman DNA:n, miten toimia juuri Seinäjoella.

Juttu on julkaistu ensin Ristin Voiton numerossa 7.

Medianäkyvyys ei ole itsestään selvyyttä

Seurakuntana meille on uskottu palvelutehtävä median kautta. Tämän työn kautta olemme tavoittaneet tuhansia ihmisiä ja tiedostamme, että tämän päivän ihmiset luovat yhteytensä vahvasti median kautta. Niin sanottu ”metaverse” haastaa myös seurakunnat huomioimaan tämän toiminnan.

Meille suuri haaste on ollut käytännön toteutus – miten voimme rekrytoida, kouluttaa ja varmistaa mediatyössä mukana olevien jaksaminen. Haastan seurakuntaa – siis sinua miettimään!

Voisitko antaa tunnin pari kuukaudessa seurakunnan päätehtävään sielujen voittamiseen.

Tarvitsemme ihmisiä kameran taakse, ohjaamoon, tekniikkaan, tykille ja miksaamiseen. Voit ottaa yhteyttä Miki Laitiseen ja Jacob Huttuseen, he ovat työn vastaavat vetäjät.

//Markku Tuppurainen

Vuokko Sanchez iloitsee kotiseurakunnasta

Viime vuodet Espanjan Valencian alueelle lähetystyötä tehneet Vuokko ja Fernando Sanchez ovat seurakuntamme pitkäaikaisia lähettejä. Seinäjoelta kotoisin olevan

Vuokon ja belgialaisen Fernandon vuosikymmenten työn tuloksena Espanjassa on syntynyt useita uusia seurakuntia. Raamattukoulutyö, jota he ovat johtaneet ja kehittäneet, on auttanut kasvattamaan ja varustamaan kristittyjä koko eteläisen Espanjan alueelle.

Vaikka Sanchezit ovat kotiutuneet Espanjaan hyvin, käynti Suomessa ja Seinäjoella aika ajoin on erityisesti Vuokolle tärkeää.

– Seinäjoki on aina ollut meille tärkeä. Juureni ovat kuitenkin täällä. On hienoa päästä näkemään perhettä. Myös yhteys kotiseurakuntaan on todella tärkeää, vaikka olemme olleet poissa pitkään. Vähintään vuoden, kahden välein herää kaipausta päästä käymään Seinäjoella.

Vaikka suhde kotiseurakuntaan on samalla myös työsuhde, Sanchezit kokevat vapautta käydessään Seinäjoella.

– Täällä ei ole pakko tehdä jotain. Voimme puhua ja osallistua tai voimme vain olla. Koemme, että voimme käydessämme myös vain levätä ja virkistyä.

Yhteys kotiseurakuntaan on tuntunut vuosien mittaan myös Espanjassa ollessa. Vuokko ja Fernando ovat kokeneet pastoreiden ja muiden seurakuntalaisten vierailut todella tärkeinä. On tullut kokemus, että täällä ollaan kiinnostuneita ja tiedetään heidän työstään.

On käynyt ryhmiä ja yksittäisiä henkilöitä auttamassa käytännön töissä ja alueen evankelioinnissa.

– Koemme konkreettisesti seurakunnan esirukoukset. Se ei ole vain puhetta. Tiedämme, että täällä rukoillaan puolestamme ja sen todella tuntee ja huomaa monissa asioissa. Myös me rukoilemme Seinäjoen työn ja täällä olevien uskovien puolesta. Kiitämme usein Jumalaa Seinäjoesta.

Seurakunta jokaiseen kaupunkiin

Siirtyessään aikanaan Valenciaan Sanchezit aloittivat työn pienessä seurakunnassa, jossa oli reilut parikymmentä jäsentä. Tavoitteeksi asetettiin seurakunnan kasvattaminen ja seurakuntien istuttaminen. Seurakunta tarvitsi myös omaa kirkkorakennusta. Nämä tavoitteet ja haaveet ovat pikkuhiljaa toteutuneet. Ajatuksena on ollut, että jokainen pienempikin kaupunki tarvitsee oman seurakunnan, johon voi mennä kävellen.

Muutamia vuosia sitten Vuokon ja Fernandon työyhteyteen saatiin Osmany Cruz Ferrer, joka muutti perheineen Kuubasta Espanjaan. L' Alcúdián, Esperanza Viva –seurakunnan joh-

Vuokko Sanchez nauttii talvesta Suomessa käydessään. Kovempikaan pakkanen ei haittaa, talvinen luonto on kylmällä säällä sitäkin kauniimpi.

tajina vuosia toimineet Vuokko ja Fernando siirtyivät johtajan tehtävistä kesällä 2020 ja vastuu siirtyi Osmanyille. Tämän äitiseurakunnan työn tuloksena on perustettu lähikaupunkeihin kolme tytärseurakuntaa, joista yhtä Sanchezit nyt johtavat.

He myös käyvät

opettamassa kaikissa näissä seurakunnissa, jotka sijaitsevat melko lyhyen matkan päässä toisistaan. L' Alcúdián seurakunnan raamattukoulu on myös edelleen Sanchezien vastuulla. Raamattukoulua pidetään lauantaisin.

– Raamattukoulussamme on ihana, kotoinen ilmapiiri. Talkoohenkeä löytyy sekä opiskelijoista että opettajista. Monet opettajat tulevat pelkillä kulukurvauksilla, jotka juuri ja juuri kattavat bensakulut. Hiljattain

eräs leipurin ammattia harjoittava raamattukoululainen halusi tehdä täytekkua koko porukalle, muuten vain, ilman erityistä syytä.

Ilmapiiri vain on sellainen, olemme kuin perhe, Vuokko iloitsee.

Tulevat vuodet

Sanchezit aikovat jatkaa työtä Espanjassa. Aiemmin

he tekivät matkoja myös Kuubaan, jossa kiersivät auttamassa paikallisia seurakuntia. Aika näyttää, saako tuo työyhteys jatkoa lähivuosien aikana.

Vuokkoa kuunnellessa huomaa helposti, että into ja näky evankeliumin työhön ei ole hiipunut, päinvastoin.

– Emme halua pysähtyä. Meillä on suunnitelmia ja haluamme jatkaa työtä tavalla tai toisella, Vuokko toteaa iloisena. ■

Raili Keisala-Kurki
Terveystieteiden opettaja

Globaalit ammattilaiset - todellinen mahdollisuus vai haave?

Kuuluuko sanoma pelastuksesta kaikille?

Tähän kysymykseen on helppo vastata, että kyllä kuuluu. Tunnettu Johannes evankeliumin 3:16 viestin: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä”. Tämä sanoma kuuluu kaikille. Jumalan tarkoitus on, että kaikista kansanheimoista, sukukunnista, kansakunnista ja kielistä (Ilm. 7:9) ihmiset saavat kuulla sanoman Jeesuksesta Kristuksesta. Kyseinen Raamatun jae on ilmestyskirjasta, jossa Johannes näytetään, mistä ihmiset sinne tulevat. Tiedämme, että on paljon kansanheimoja ja kieliä, joilla ei ole Raamatun heidän omalla kielellänsä, eikä heille ole julistettu evankeliumia. Näitä kansoja on noin 7400! Työtä on jokaiselle meistä lähellä ja kaukana! Meidän tehtävämme on evankelioida tämä sukupolvi!

Miten voisimme edistää Jumalan pelastussuunnitelman eteenpäin menemistä?

Tähän on keinoja, kuten rukous, että meille tulisi hätä hukkuvista sieluista, paasto, että esteet lähetystyölle poistuisivat, uhraaminen, että lähetystyö mahdollistuisi taloudellisesti ja ajallisesti, lähettäminen, että lähetit saisivat tarvitsemansa tuen ja kannustuksen ja lähteminen, että sopivat ja alttiit voisivat lähteä.

Mitä mahdollisuuksia meillä olisi toteuttaa lähetystyötä perinteisen lähetystyön lisäksi?

Lähetystyöhön kuuluu oleellisesti valmistautuminen, kuten Jeesuksen opetuslapsetkin olivat Jeesuksen koulussa noin kolme vuotta, ja Paavali opiskeli teologiaa rabbi Gamalielin jalkojen juurella, rabbin, joka oli aikansa tunnetuimpia ja arvostetuimpia juutalaisia oppineita (Ap.t. 22:3; 5:34).

Globaalina ammattilaisena eli teltantekijänä on mahdollista oman ammatin kautta lähteä lähetystyöhön sinne, minne Jumala sinua kutsuu, kuten apostoli Paavali, joka toimi teltantekijänä ja elätti itsensä tekemällä telttoja ja samalla julisti evankeliumia. Teet oman ammattisi työtehtäviä kansainvälisen organisaation, yrityksen, yliopiston, ammatikorkeakoulun tai ammatillisen oppilaitoksen palveluksessa ja samalla voit todistaa pelastussanomasta niille, jotka eivät sitä ole vielä kuulleet. Voit jopa harjoitella lähetystyöhön soveltuvuuttasi koulujen kansainvälisten vaihto-ohjelmien kautta. Lähteminen on mahdollista melkein minne vain.

Helluntaiherätyksen Isossa Kirjassa on tarjolla **GA-koulutuspaketti** (globaalit ammattilaiset), joka valmistaa lähtijöitä ulkomaan työskentelyyn ja käytännön haasteisiin. Tähän on mahdollista osallistua myös jo kentällä olevat. Selvää on, että lähetystyöhön lähtemiseen tarvitaan relevantti koulutus. Perusajatus on, että seurakunta siunaa lähten ja Fida etsii kohteet ja antaa tarvittavan tuen.

Fida Pro -ohjelma Isossa Kirjassa on tarkoitettu niille, jotka ovat hiljattain eläköityneet, joilla on hyvä terveys ja joilla on mahdollisuus lähteä. Molemmat ohjelmat (GA-ammattilaiset ja Fida Pro) tarkoittavat oman ammatin kautta tehtävää lähetystyötä. Näissä ohjelmissa liitytään kansallisiin tiimeihin Fidan kautta ja toimitaan yhdessä jo kyseisissä maissa olevien työntekijöiden kanssa.

Itse sain työskennellä vuosina 2004–2007 GA-työssä Kosovossa Suomen Ulkoministeriön projektissa Developing Continuing Nursing Education in Kosovo. Sain tehdä sitä, mitä oikeasti osaan ja vielä muslimien parissa! Jumala oli kanssani ja ohjasi ja auttoi. Työni sai jatkoa Suomessa ihmeellisesti. Kysäise lisää minulta, jos kiinnostuit.

Seurakuntamme lähetystyö Espanjassa

Perhe Osmany Cruz Ferrer, Leydi, Emily, Nathaly, Velery ja Dylan

Kastetilaisuus

Esperanza Viva -seurakunnasta

Seurakunnan pastoriryhmä

Seinäjoen

HELLUNTAIKIRKKO

Vellamonrinne 1, 60220, Seinäjoki
info@shsrk.fi
Puhelin 010 2927 000

Tilinumero: POP FI05 4747 0010 1045 11

Tue seurakunnan lasten ja nuorten parissa tehtävää työtä sekä perhe- ja diakoniatyötä.
Keräystili: FI38 4747 0010 1363 15
Luvan numero: RA/2021/1681
MobilePay: 68271

Seurakunnan pastorit

Markku Tuppurainen

Seurakunnan johtava pastori
markku.tuppurainen@shsrk.fi
p. 040 842 2270

Jacob Huttunen

Seurakuntapastori, tapahtumat
jacob.huttunen@shsrk.fi
p. 045 273 3433

Janne Saarela

Seurakuntapastori, nuorisotyö
saarelanjanne@gmail.com
p. 050 543 7729

Vuokko Hautala

Seurakuntapastori, diakonia
vuokko.hautala@shsrk.fi

Sari Pitkämäki

Seurakuntapastori, lapsityö
shsrk.skidit@gmail.com
p. 044 0429 292

Anne Anttila

Seurakuntapastori, pienryhmät,
Lähetystoimikunta apostello
koinonia.shsrk@tgmail.com
p. 050 550 7716

Päätoimittaja: Kai Loikkanen // **Toimittajat tässä numerossa:** Markku Tuppurainen, Janne Lahti, Minni Heinilä, Esa Ojanperä, Raili Keisala-Kurki, Mia Maijala, Riitta Rintala, Jiri Malmberg, Mirja Autio
Kansikuva: Adobe Stock // **Painopaikka:** Waasa Graphics // **Taitto:** Mirja T.